

„Kettő meg kettő meg Isten"

Abel Albino orvos, aki megalapította a CONIN (Csecsemő Táplálkozási Szervezet, Cooperative for Infant Nutrition) nevű szervezetet Argentínában. Gyakran emlegeti szent Josemaría szavait: „Kettő meg kettő az négy, de kettő meg kettő meg Isten ...”

2009.03.20.

A CONIN-t Mendoza városában, Argentínában alapították, 1993.

szeptember 4-én. Jelenleg több mint 500 gyermeket kezelnek itt, akik súlyos alultápláltságtól szenvednek, s közel 1500-at, akik kevésbé súlyos állapotban vannak. Továbbá egy CONIN hálózatot is létrehoztak, amelynek 12 központja van az ország különböző területein és Paraguayban, s további négy új központ megnyitását tervezik. Abel Albino, a CONIN alapítója, az üzleti szektortól és más szervezetektől kapott segítséget, hogy kiterjesszék a CONIN munkáját olyan helyekre, amiknek azonnali segítségre van szükségük. Hogyan kezdődött ez a projekt? Tucumanban tanultam gyógyszerésznek, a Chilei Egyetemen végeztem a gyermekgyógyászati szakképzést, s ezután mentem Mendozába. 32 évesen megházasodtam s elkezdtem dolgozni, hogy eltartsam a családomat. Ezután elkezdtem írni a doktori disszertációm, írtam egy pár könyvet és Európába mentem,

hogy a molekuláris biológia területén dolgozzam. És ez az a pont, ahol a történet elkezdődik. Azért döntött úgy, hogy a molekuláris biológia szakterületével fog foglalkozni Európában, hogy megoldást találjon a gyermekek alultápláltságnak problémájára? Európában számos kis országot láttam, amelyek befolyással bírnak a világra, és alig akartam elhinni, hogy Argentína, ennek a hatalmas országnak, amely természeti kincsekben gazdag, szenvednie kell a szegénység miatt. Amikor külföldre megy az ember, nagyobb rálátást nyer a saját hazájára: elkezdi hiányolni és jobban becsülni a szülőhazáját. Mindemellett ráébredhetünk, hogy egy kicsit tőlünk is függ az ország helyzete, mi is tehetünk valamit érte. Egy napon, amikor a fakultás folyosóján sétálgattam, s azon töprengtem, milyen szörnyű is a helyzet Argentínában, egy újságra lettem figyelmes, ami a földön hevert.

Pusztá kíváncsiságból felvettem a lapot. Találtam benne egy interjút a kalkuttai Teréz anyával, amelyben azt kérdezték tőle, hogy mit jelent a béke. Mivel történetesen nem voltam békében önmagammal, gondoltam, elolvasom, mit gondol erről ez a nő. Teréz anya ezt válaszolta: „A csend gyümölcse az ima, az ima gyümölcse a hit, a hit gyümölcse a szeretet, a szeretet gyümölcse a szolgálat, s a szolgálat gyümölcse a béke.” Megigéztek ezek a szavak. Végül a következőt mondtam a főnökömnek: : „Visszamegyek Argentínába. Tudom, hogy az itteni munkám hozzájárul a molekuláris biológia jövőjéhez, de valójában egy olyan ország gyermeke vagyok, amelynek meg kell oldania a problémáit. A szívem legmélyén ugyanis orvos vagyok, s jót fog tenni nekem, ha hazatérek.” .” Így visszatértem Mendozába, s tudtam, hogy „szolgálnom” kell, de azt nem tudtam, hogy hol és hogyan. Pár évvel

később egy rövid út alkalmával visszamentem Európába. Ott abban a szerencsében volt részem, hogy meghallgathattam II. János Pál pápa csodálatos szentbeszédét, amit Josemaría Escríva boldoggáavatási miséje alkalmával mondott 1992. május 17-én. Többek között ezt mondta: „Törődjete a szegényekkel, akik szükségben élnek.” Ugyanolyan nagy hatással voltak rám ezek a szavak, mint Teréz anya szavai, s ezt kérdeztem a feleségemtől: „Kik a szegények?” Az idegrendszeri problémákkal és tanulási nehézségekkel küszködő gyermekek jutottak eszembe, s elhatároztam, hogy annak szentelem az életem, hogy velük foglalkozzam. Amikor hazatértünk Mendozaba, szerveztünk egy kurzust ezekkel a témákkal kapcsolatban, ahová meghívtuk Ignacio Villaelizar professzort Spanyolországból. Ő azt tanácsolta, hogy lépünk kapcsolatba Monckeberggel. Monckeberg

professzor a tanárom volt a Luis Calvo Mackenna Kórházban, ahol a gyermekgyógyászati gyakorlatomat végeztem Chilében 1973 és 1974 között. Meghívtuk őt, s elmondta, hogy az alacsony intelligencia hányados csak egy esetben előzhető meg és fordítható vissza: akkor ha ezt mi, emberek okozzuk a hiányos táplálkozással. Ekkor lettem része a projektnek. Hogyan ismerkedett meg szent Josemaría üzenetével, és milyen hatással van ez a magánéletére és a szakmai életére? Szent Josemaría üzenete nagy hatással volt az életemre. Az ő személye állt életem sorsfordító eseményei háttérében. Először is, a Navarrai egyetemen tanultam, amikor Teréz anya szavait olvastam, és szent Josemaría volt az egyetem alapítója. Másodszor, az ő boldoggáavatásán vettem részt Rómában, amikor II. János Pál Pápa szavait hallottam. Ezért állítom, hogy a CONIN Isten közbenjárásával jött

létre. Valójában molekuláris biológiával akartam foglalkozni: „ember tervez”. Mégis végül annak szenteltem az életemet, hogy enyhítsem a szegénységet és az alultápláltságot: „Isten végez”. Isten szándéka Teréz anya, II. János Pál pápa és szent Josemaría személyén keresztül jutott el hozzám. Hogyan tart fenn Istennel szoros kapcsolatot, miközben öt lány édesapja, vezet egy klinikát, s a CONIN megalapítója, amelynek a központjai Argentínában, Paraguayban és Gambia-ban vannak? Szent Josemaría arra tanított minket, hogy szeressünk kereszténynek lenni a világ közepén, mintha olyasvalakik lennénk, akik egy éppen ránk szabott öltönyt öltöttünk volna magunkra. Ezt az üzenetet könnyedén be tudom fogadni, mert illik a személyiségemhez. Ezután Isten azt akarta, hogy özvegyemberré legyek. Pontosan úgy érzem magam, mint Don Alvaro del Portillo, Szent

Josemaría követője, aki azt mondta:
„Én vagyok a karmesteri pálca a
karmester kezében, vagy az ecset a
festő kezében.” Talán Isten rajtam
keresztül akar jót tenni. Így
szeretettel és odaadással vetem bele
magam bármibe, ami az utamba
kerül, s szenvedélyesen próbálok
„szolgálni”, ahogy az csak tőlem
telik. Hogyan képzei el a CONIN
jövőjét? Ha arra a bámulatos
fejlődésre gondolok, ami a CONIN
előtt áll, Szent Josemaría szavai
jutnak eszembe: „Kettő meg kettő az
négy, de kettő meg kettő meg
Isten...” Mi ösztönzi arra, hogy nap
mint nap dolgozzon ezen a
projekten? Minden nap felajánlom a
napomat a szentmisén, elmondom a
rózsafűzért, meglátogatom az
Oltáriszentséget, és néhány percet
lelki olvasmányra szánok. A lelki
élet, olyan mint egy növény,
amelynek öntözésre és táplálásra van
szüksége, hogy azután gyümölcsöt
hozzon, s így az ember lelkesedése

megmarad. Mert ha az ember csak a saját erejében bíz, ha csak emberi szemszögből szemléli az eseményeket, elkezd félni. De ha valaki arra törekszik, hogy megőrizze természetfeletti látását, lelkesen tud előre haladni, mert Isten segít nekünk. Ahogy azt a közkeletű mondás tartja: „Segíts magadon, s Isten is megsegít.”

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hu-hu/article/ketto-meg-ketto-meg-isten/>
(2026.03.11.)